

Τα εν οίκω, ~~μη~~ εν δήμω... και γρήγορα!
δημοσιεύστε το, ανεβάστε το, διαδώστε το
Αξίζει να γίνει πρώτο θέμα!

Ν. Ψυχικό, 30.9.2011

Αναξιοκρατία & Κομματοκρατία

Αυτογνωσία

Αξιόλογοι & ικανοί. Από αυτογνωσία;!

Κάποιος ξένος δημοσιογράφος επισκέπτης συνάντησε στην υπό πτώχευσιν χώρα μας πολλούς αξιόλογους και ικανούς ανθρώπους¹

Ο επισκέπτης συνεργάστηκε μαζί τους; Ξέρει αν αυτοί είναι συγχρόνως, όπως οι περισσότεροι Έλληνες, επιπόλαιοι, του εδώ και τώρα, χωρίς προοπτική και προγραμματισμό, ατομικιστές, αριβίστες, και ικανοί μεν αλλά όχι για το κοινό συμφέρον;

Αλλά σ' αυτό το πλαίσιο –επιπολαιότητας, ατομικισμού, αριβισμού...- λειτουργεί η χώρα μας 10ετίες τώρα και περιθωριοποιεί τους πράγματι αξιόλογους και ικανούς ή τους μεταναστεύει στο εξωτερικό όπου βρίσκουν οργάνωση, προοπτική, συνέπεια και ρεαλισμό στην επιδίωξη συλλογικών στόχων. Με αυτές τις συνθήκες λειτουργούν, αξιοποιούνται, αναγνωρίζονται, γίνονται κάποιοι.

Χωρίς ιδανικά και όραμα

Θλίβεται ο επισκέπτης δημοσιογράφος για τη μοίρα αυτής της χώρας, παρ' όλον ότι έχει τόσους άξιους ανθρώπους, χωρίς να υποσιάζονται τα σοβαρά ελαττώματά τους, που μάλλον και οι ίδιοι δεν γνωρίζουν. Δεν είναι μοιραία ή ηθελημένη, η συστηματική άγνοιά τους. Έχει όμως τη ρίζα της στη συλλογική παιδεία –**χωρίς εθνικούς στόχους, χωρίς ιδανικά και όραμα**. Και η φύση αποστρέφεται το κενό. Τη θέση της αλήθειας, της δικαιοσύνης, της ηθικής-που στηρίζουν τα ιδανικά- παίρνουν το ψέμα, η αδικία, η διαφθορά. Και ο πολιτισμός μας εκφράζεται με την δυσπιστία, την κερδοσκοπία, την απληστία, το δουλοεμπόριο, τα ναρκωτικά.

Ο ΚΥΡ απέδωσε, παραλλάζοντας το γνωστό επιτύμβιο του Καζαντζάκη, του "... είμαι ελεύθερος", μ' έναν συμπολίτη μας που περπατάει σκυφτός κακομοιρολογώντας:

“Δεν πιστεύω τίποτα, δεν ελπίζω τίποτα είμαι... Έλληνας!”»

Ποιοί είμαστε; Πού πάμε;

Σ' ένα περιοδικό, πολιτισμού και αλήθειας – δηλαδή... άγνωστο, καλά θαμμένο! – διάβασα μια πρόταση ώστε να ξεπεράσουμε την κρίση: **“Για μια αυτογνωσία των Ελλήνων”**. Το θέμα του τεύχους ήταν **“Κρίση... for ever? Ως τότε θα κάνουμε την πάπια!”**² Πράγματι το **“ποιοί είμαστε”** και **“πού πάμε”** συνδέονται άρρηκτα αλλά, κολακεύοντας εαυτούς και αλλήλους, **“κάνουμε την πάπια!”** Ως τότε; Ρωτάει κι ο Ντόναλντ Ντακ, που ανησυχεί γιατί του κλέβουμε τη...μέθοδο!

Πλατεία Συντάγματος

Ο φωτογράφος και οι χαμαιλέοντες

Το Δεκέμβρη του '44, υποχωρώντας ο ΕΛΑΣ και μπαίνοντας οι Εγγλέζοι, έστησαν χώρους διανομής τροφίμων σε πλήθος πεινόντων κι εξαθλιωμένων. Που όμως δεν πρόλαβαν όλοι και εξαγριωμένοι, αναμαλλιασμένοι, δακρύοντες εκλιπαρούσαν, ενώ οι στρατιώτες μάταια τους παρέπεμπαν στο αύριο. Καθώς επέμεναν, ο Άγγλος επικεφαλής θέλησε να τους φωτογραφίσει.

¹ «Η δημοκρατία ανάμεσα στην αμφισβήτηση και την ανικανότητά της» – Στέφανου Κασσιμάτη. Καθημερινή Κ. 3.7.2011

² «»Βιβλίο & Ζωή» 13^ο

Τότε οι εξαγριωμένοι άλλαξαν έκφραση, έφτιαξαν τα μαλλιά τους οι γυναίκες, χαμογέλασαν μπροστά στο φακό και... όλα καλά! Αυτό το χάρισμα “επαναφοράς” των Ελλήνων εθαύμασαν οι ξένοι ρεπόρτερ το κατέγραψαν και εύχεται ο δημοσιογράφος να λειτουργήσει και τώρα για την επαναφορά των αγανακτισμένων Ελλήνων της πλατείας Συντάγματος, στη δημιουργική τους φάση. Ή μήπως ακόμα δεν φτάσαμε στον πάτο της πτώσης μας, αναρωτιέται, παραλληλίζοντας το 2011 με το 1944 και την Τρίτη φάση του «εμφυλίου» που ακολούθησε, *πριν αρχίσει η δημοκρατία της δημιουργίας*.³

Δημοκρατία δημιουργίας!

Καταρχήν η “επαναφορά” για την φωτογραφία ήταν στιγμιαία, η εξαχρέωση απ’ την πείνα επανήλθε μετά. Η αξιοπρέπεια τους δεν τους επέτρεπε ν’ απαθανατιστεί το κατάντημά τους, ενώ αυτοί “δεν ήταν πραγματικά έτσι”. Ύστερα η δημοκρατία της δημιουργίας ενώ έκανε θαυμαστά για την εποχή έργα υποδομής – δρόμους, τηλεπικοινωνίες, αερομεταφορές, βιοτεχνία, τουρισμό, βιομηχανία- παρέλειψε ή υποτίμησε την κοινωνική πρόνοια και δικαιοσύνη ενώ για το τι συνέβαινε στην Μακρόνησο με τις δηλώσεις μετανοίας ο Υπουργός Εθνικής Άμυνας Π. Κανελλόπουλος δεν είχε ιδέα! Αλλά και για την Παιδεία; Μόλις το 1957 ο πιο ρεαλιστής πολιτικός μας –ο Καραμανλής, “μονόφθαλμος που βασίλευε ανάμεσα σε τυφλούς” όπως είπε – ανακάλυψε ότι η εκπαίδευσή μας λειτουργεί με νόμους του 1911 και 1929, έφτιαξε επιτροπή σωστή – προσγειωμένη και διακομματική – και “τα πορίσματα για την παιδεία, 1957” πήγαν στο αρχείο! ...

Κανείς δεν διαμαρτυρήθηκε! Ούτε δεξιός, ούτε κεντρώος, ούτε αριστερός, ούτε κάποιου είδους ηγεσία – Ακαδημαϊκή, Πανεπιστημιακή, Θρησκευτική, Τύπου... Ήταν απασχολημένοι με τα ατομικά τους. Ξεχάστηκε και η “**Εικοσαετής διαπαιδαγώγηση του Έλληνα**” του Γιάννη Μαρίνου - στον “Οικονομικό” 22.6.1995: Μετά τη μεταπολίτευση, 20 χρόνια άσκηση και εθισμός του Έλληνα πολίτη στο ψεύδος, στην σκοπιμοθηρία, στη φαυλότητα! Όλοι έκαναν την πάπια! Αλλά ένας όχι απλά απαίδευτος αλλά κακομαθημένος, ανεύθυνος λαός τι μέλλον μπορεί να έχει; Τώρα, ύστερα από 50 χρόνια ανεμελιάς, το βλέπουμε ανάγλυφο όσοι δεν εθελοτυφλούμε ή σκοπιμοθηρεύουμε.

“Εμφύλιος”

Παρενθετικά: Εμφύλιος λέγεται ο πόλεμος όπου ο λαός μόνος του, και χωρίς ανάμιξη ξένων, αλληλοσκοτώνεται – μας το θύμισε ο Γέρος της Δημοκρατίας, ο Γεώργιος Παπανδρέου. Αλλά τα ΕΑΜ, ΕΛΑΣ, ΕΠΟΝ, ΟΠΛΑ δημιουργήθηκαν από τα Κ.Κ, πανομοιότυπα στις υπό Γερμανική Κατοχή χώρες, ύστερα από απόφαση της Μόσχας – εισήγηση του Στάλιν – φαινομενικά μεν για να κάνουν αντίσταση, με σκοπό όμως - με την οργάνωση, εξάσκηση, προετοιμασία τους - να καταλάβουν την εξουσία μετά την αποχώρηση των Γερμανών, να εγκαταστήσουν την «δικτατορία του προλεταριάτου» και να μπουν στο ανατολικό μπλοκ, που ήλεγχε η Μόσχα. Ακόμα, την έναρξη του εμφυλίου, που έψαχναν και δεν την έβρισκαν, πριν 22 χρόνια αποκάλυψε ο νεότερος του πολιτμπυρώ του Κ.Κ.Ε. Τάσος Λαζαρίδης στο βιβλίο του «Ευτυχώς ηττηθήκαμε, Σύντροφοι!» Όπου συμφωνεί και ο Μπαρτζώκας ότι η εντολή για την έναρξη του «εμφυλίου» δεν δόθηκε από κάποια απόφαση συνεδρίασης του ΚΚΕ αλλά από τη Μόσχα! Γιατί έτσι εξυπηρετούσε την πολιτική της έναντι του άτακτου σύντροφου Τίτο της Γιουγκοσλαβίας.

Ο Φλωράκης –καπετάν Γιώτης – κηδεύτηκε δημοσία δαπάνη με ανάλογες τιμές, ενώ λίγο πριν πεθάνει, αποκήρυξε την ιδεολογία του ως αντιδημοκρατική. Και ο Θοδωράκης μόλις πριν δυο χρόνια, έκανε ανάλογη δήλωση, ενώ όλα τα απομνημονεύματά του που μεταδίδει τακτικά ο Ρ/Σ ΣΚΑΙ είναι σύμφωνα με τον ηρωϊκό, διεθνιστικό ΕΛΑΣ, του οποίου υπήρξε πιστός λοχαγός...από 12ετίας δε ηγείται της “πατριωτικής αριστεράς”. Πλήρης και σκόπιμη η σύγχυση κι εδώ της φαύλης πολιτείας μας.

Το υπερτροφικό ΕΓΩ

Οι εξαγριωμένοι από πείνα τον Δεκέμβρη του 1944 είχαν ένα πρόβλημα, την πείνα. Ο Έλληνας του 2011 έχει έλλειψη Παιδείας – συστηματικής μετάδοσης της Αρετής, ως σύνθεσης των επί μέρους αρετών: Γνώση, Τόλμη, μετριοπάθεια, ελευθερία, δικαιοσύνη, ειλικρίνεια, ηθική, συνέπεια, αγωνιστικότητα, δημιουργικότητα... Και βρίσκεται σε σύγχυση γιατί το υπερτροφικό, απαίδευτο ΕΓΩ του δεν επιτρέπει τη συνεργασία του για **μαθητεία** και για **κοινούς στόχους**. Λέει η κοινωνική συνοχή, διαπιστώνουμε συχνά.

³ «Η δημοκρατία ανάμεσα στην αμφισβήτηση και την ανικανότητά της» – Στέφανου Κασσιμάτη. Καθημερινή Κ. 3.7.2011

Οι αγανακτισμένοι!

Η πλατεία Συντάγματος είναι πάντως μια γόνιμη διαμαρτυρία. Έπρεπε κάποτε να ξεκινήσει: «A bas le tyran!» στη Γαλλική επανάσταση, « - **Κάτω οι φαύλοι!**», τώρα. Θα' ρθει κι η ώρα που θ' αναγνωρισθεί ο εχθρός – εαυτός, που δεν αναγνωρίζει παρά μόνο το Εγώ του. Κι αυτό αφορά όλους τους ηγέτες- φαύλους και μη- και τους υπηκόους τους.

Το ερώτημα.

Πώς μπορεί ο απαίδευτος – ημιμαθής, επιπόλαιος, εγωκεντρικός, απροσγείωτος – Έλληνας ν' αλλάξει ξαφνικά, - σαν για να βγάλει φωτογραφία;! Και, ενώ από παντού τον κολακεύουν, να κάνει όσα δεν έκανε 10ετίες τώρα, είναι ένα ερώτημα για τον ευσυνείδητο δημοσιογράφο σας αλλά και όποιον σκεπτόμενο με κοινό νου, ο οποίος, στην ανικανότητα της κάθε είδους ηγεσίας υποψιάζεται ηθική αναπηρία!

Δημοκρατία;!

Η δημοκρατία είναι πολίτευμα αξιοκρατικό. Χωρίς αξίες και άξιους είναι απλά δημοκρατία στα χαρτιά. Ποιος θεσμός έχει επιβιώσει πλέον; Ο κοινοβουλευτισμός, τα κόμματα, το Κράτος, η Νομοθεσία, η Δικαιοσύνη, τα ΜΜΕ, παντού υπάρχει η διάβρωση, η αδιαφάνεια, η μεταδοτική φαυλότητα του ξεχαρβαλωμένου Κράτους. Επομένως δεν υπάρχει θέμα κατάργησης της Δημοκρατίας μια και είναι ουσιαστικά ανύπαρκτη. Βαδίζουμε δυστυχώς κι ανύποπτοι προς τον αναπόφευκτο “Γκρεμιστή” του Παλαμά.

“... Και δυναμίτη, βρόντηξε και σιγοστάλαξε, αίμα
Παρά σε Πύργους άρχοντας και σε ναούς το Ψέμα.
Των πρωτογέννητων καιρών η πλάση με τ' αγρίμια
Ξανάρχεται. Καλώς να' ρθει. Γκρεμίζω την ασχήμια”.

Το σύνθημα!

“Να καεί, να καεί, το μπορντέλο η Βουλή” είναι ένα σύνθημα της πλατείας Συντάγματος, χυδαίο γράφει ο δημοσιογράφος⁴. Και σοκάρονται για τον χαρακτηρισμό οι καθωσπρέπτοι βουλευτές μας. Και με το δίκιο τους. Γιατί η ρετινιά μένει – ενώ κάθε άλλο παρά άδικη είναι. Το “να καεί” όμως η Βουλή και δύσκολο είναι και στην ανάγκη επισκευάζεται με έξοδα του ταλαίπωρου Έλληνα φορολογούμενου, όπως φτιάχτηκαν τα μαγαζιά γύρω απ’ την Πλατεία Συντάγματος.

Και δεν σοκάρονται οι καθωσπρέπτοι όταν η Βουλή μεθοδεύει την παραγραφή των σκανδάλων και οδηγήθηκε ο εισαγγελέας πρωτοδικών, Ιωάννης Σακκάς σε παραίτησή του, καταγγέλλοντας την καταρράκωση της αξιοπρέπειας των δικαστών αλλά καταθέτοντας και μήνυση κατά της Βουλής. Και δεν διαμαρτύρονται όταν με τις ρουσφετολογικές παρεμβάσεις τους στη δικαιοσύνη, στην ΕΤΕ, στο ΤΣΜΕΔΕ, ΙΣΑ... καταρρακώνουν την αξιοπρέπεια των οργάνων τους και αδικούν κατάφωρα τον πολίτη, όπως πρόσφατα την Μ., ηλικιωμένη ασθενή, ενώ οι δικηγόροι μας, ψευδόμενοι ή μη, απλά βγάζουν το ψωμί τους και ... “κάνουν την πάπια!” Πού η «μαχητική δικηγορία» για τη δικαιοσύνη; Κάνει την πάπια! Ως πότε θλιβεροί δικηγορίσκοι;

Με οργή – κατά Αριστοτέλη και Ιησού!

Χιλιάδες αδικουμένων, που δεν βρίσκουν φωνή διαμαρτυρίας ούτε στη Βουλή, ούτε στα ΜΜΕ, ενώνουν την αγανάκτησή τους με τους πολίτες της πλατείας Συντάγματος.

“Ο λαμβάνων δικαίαν αφορμήν οργίζεσθαι και μη οργιζόμενος είναι ανήθικος!” μας λέει ο σοφός Αριστοτέλης Και τον επαληθεύει στην πράξη ο Ιησούς με το μαστίγιο κατά των εμπόρων του Ναού και με τη γλώσσα του όταν μαστιγώνει τους θεοσεβείς Φαρισαίους: **“Ουαί υμίν γεννήματα εχιδνών, οι διυλίζοντες τον κώνωπα και καταπίνοντες την κάμηλον!”**. Τους έτσουξε τόσο που τον σταύρωσαν!

300 μωρές παρθένες!

Ενώ οι καθωσπρέπτοι βουλευτές μας, μπροστά στην κραυγάζουσα αδικία και φαυλότητα, σιωπούν αιδημόνως. Ή θυμίζουν τη Μαρία Αντουανέτα που, όταν έμαθε ότι ο λαός δεν έχει ψωμί, γι’ αυτό επαναστατεί, είπε το αλησμόνητο “- Καλά, τότε γιατί δεν τρώνε παντεσπάνι;!”

⁴ “Η δημοκρατία ανάμεσα στην αμφισβήτηση και την ανικανότητά της” – Στέφανου Κασσιμάτη. Καθημερινή Κ. 3.7.2011

Πράγματι, γιατί ο λαός δεν λέει τη Βουλή “Παρθεναγωγείο με 300 μωρές παρθένες”; **“Δεν είδαν, δεν άκουσαν, δεν εννόησαν, δεν μίλησαν, είναι αθώοι...”** Βλέπετε τα συνθήματα στο λαό δεν προγραμματίζονται, είναι πηγαία κι απρόσμενα. Και οι πράξεις! **Φωνή λαού, οργή Θεού!** Αυτή θα κάψει και τα ξερά και τα δήθεν αθώα χλωρά, για να’ ρθει μια καινούργια μέρα στον τόπο μας. Γιατί, όπως οι αριστοκράτες κατά τη Γαλλική επανάσταση, έτσι κι οι βουλευτές της δήθεν Δημοκρατίας μας **“τίποτε απ’ την αγανάκτηση του λαού δεν έμαθαν, τίποτε απ’ τις κακές τους συνήθειες, δεν ξέχασαν!...”**

Π. Δ. Ροζάκης, Μηχ/λόγος – Ηλεκ/λόγος

Επίλογος:

Η Καθημερινή Κ. εσιώπησε. Ο κ. Κασσιμάτης απάντησε ότι προσυπογράφει ευχαρίστως τ’ ανωτέρω. Και στις δύο περιπτώσεις ο αντίλογος έμεινε μεταξύ μας, ενώ ο λόγος και το θέμα είναι δημόσια. Φρόνιμη και για λόγους σκοπιμότητας η σιωπή. Ευγενής και ανώδυνη η συμφωνία. Για τη δημοσιογραφία μετράει το κοινό της, που το χειραγωγεί προς τη δική της γραμμή- γενικολογίας, αντιφάσεων, ασυνέπειας, σύγχυσης- ώστε σε δεδομένη στιγμή να του δώσει «διέξοδο» στο αδιέξοδο. **“Και μια αληθινή εφημερίδα να είχαμε η Ελλάδα μας θα ήταν τελείως διαφορετική!”** είπε κάποτε σοφός καθηγητής και τον θυμόμαστε - δυστυχώς - συχνά.